

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 4Sžk/11/2019  
Identifikačné číslo spisu: 2015200153  
Dátum vydania rozhodnutia: 03.03.2020  
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2015200153.3

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: V. V. R., H. D. XXXX/XX, XXX XX U., právne zastúpený: JUDr. Jozef Zámožík, PhD., advokát, so sídlom, Hlavná 31, 917 01 Trnava, proti žalovanému: konateľ spoločnosti PYRONOVA s.r.o., so sídlom Strelecká 1, 932 01 Šamorín, korešpondenčná adresa: Ivana Krasku 31, 917 05 Trnava 5, IČO: 31 422 802, právne zastúpený: BAJO LEGAL, s.r.o., so sídlom Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, IČO: 36 860 581, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.16/2014 (01/03/2012), 17/2014 (03/IO/2012) zo dňa 23.1.2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/46/2015-194 zo dňa 16. júla 2018, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/46/2015-194 zo dňa 16. júla 2018 z a m i e t a.

Sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

1.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu ako neprípustnú.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 16/2014 (01/03/2012), č. 17/2014 (03/IO/2012), zo dňa 23.1.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie spoločnosti PYRONOVA s.r.o., so sídlom Strelecká č.1, Šamorín, ktorým konateľ tejto spoločnosti zrušil oprávnenie č.01/03/2012 zo dňa 9.3.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.3.2012, vydané V. V. R. a osobitné oprávnenie č.03/IO/2012 zo dňa 9.3.2012, vydané V. V. R. a zároveň vyslovil, že V. V. R. nespĺňa predpoklady odbornej spôsobilosti podľa § 11 zákona o ochrane pred požiarimi a § 35 vyhlášky na výkon činnosti kontroly stabilných a polostabilných hasiacich zariadení, ani na výkon činnosti inštalácie a opravy plynových, stabilných hasiacich zariadení výrobcu PYRONOVA s.r.o., so sídlom Strelecká 1, Šamorín.

3. Krajský súd v Trnave, pri opätovnom preskúmaní napadnutého rozhodnutia bol viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (4Sžk1/2017 zo dňa 01.03.2018), ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že v prvom rade je krajský súd povinný vysporiadať sa s námietkou týkajúcej sa vylúčenia zo súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia, pričom z pohľadu žalovaného v danom prípade išlo o podstatnú otázku a táto námietka bola vznesená nielen v žalobe, ale aj v kasačnej sťažnosti. Zdôraznil, že krajský súd sa nevysporiadal s otázkou, či bol žalobca preskúmaným rozhodnutím žalovaného ukrátený na svojich právach a či bola splnená podmienka podľa ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. (§ 178 ods. 1 SSP).

4. Poukázal, že z ustanovenia § 7 písm. g) SSP, ktorého znenie doslovne zodpovedá zneniu § 248 písm. c) O.s.p. vyplýva, že správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania. Dôvodom vylúčenia zo súdneho prieskumu týchto rozhodnutí a opatrení je skutočnosť, že odborná spôsobilosť je v zásade spojená s vyhodnotením inej než právnej otázky.

5. Vychádzajúc z ustanovenia § 7 písm. g) SSP preto správny súd v prvom rade posudzoval, či samotné zrušenie osobitného oprávnenia č. 01/03/2012 zo dňa 09.03.2012 o odbornej spôsobilosti žalobcu na výkon činnosti kontroly stabilných a polostabilných plynových hasiacich zariadení výrobcu: PYRONOVA s.r.o. a osobitného oprávnenia č. 03/10/2012 zo dňa 09.03.2012 o odbornej spôsobilosti žalobcu na výkon činnosti inštalácie a opravy plynových stabilných hasiacich zariadení výrobcu: PYRONOVA s.r.o. v rámci obnovy konania vyvolalo u žalobcu právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania. Inak povedané, či následkom zrušenia týchto osobitných oprávnení vznikla u žalobcu právna prekážka výkonu zamestnania v podobe skončenia pracovného pomeru respektíve zániku živnostenského oprávnenia a podobne.

6. Obsahom vydaných osobitných oprávnení bližšie špecifikovaných v bode 17 rozsudku mal správny súd preukázať, že tieto sa vzťahovali výlučne na výrobcu hasiacich zariadení výrobcu PYRONOVA s.r.o. Pre ustálenie právneho záveru o neprípustnosti súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia boli pre správny súd relevantné dve zásadné skutočnosti a to, že žalobca je preukázateľne odo dňa právoplatnosti napadnutého rozhodnutia až do konania pojednávania na správnom súde dňa 16. júla 2018 zamestnaný v spoločnosti POBEST, s.r.o. a ďalej je obsahom súdneho spisu preukázané, konkrétne prílohou k vyjadreniu žalovaného (č.l. 62 súdneho spisu), že žalobca absolvoval školenia u všetkých relevantných výrobcov komponentov stabilných hasiacich zariadení, ako napríklad TycO, Mintmax, Viclautlic. Z uvedeného preto správny súd zastal názor, že v konaní bolo preukázané, že zrušenie osobitných oprávnení vzťahujúcich sa k hasiacim prístrojom výrobcu: PYRONOVA s.r.o. nevyvoláva u žalobcu právnu prekážku výkonu zamestnania, ktorá skutočnosť má za následok, neprípustnosť súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti súčasne správny súd dodal, že za právnu prekážku by mohlo byť považované napríklad aj zníženie mzdy z dôvodu nedisponovania s príslušným osobitným oprávnením, avšak žalobca túto skutočnosť netvrdil.

7. Ďalej poukázal, že žaloba bola osobne podaná na správnom súde dňa 5. marca 2015, pričom dotknuté osobitné oprávnenia mali platnosť len do 8. marca 2015, čo znamená, že aj prípadný úspech žalobcu by na jeho subjektívnych právach a oprávneniach nemohol nič zmeniť a rozhodnutie správneho súdu by malo len akademickú povahu.

8. Správny súd sa v intenciách právneho názoru najvyššieho súdu zaoberal aj tým, či napadnutým rozhodnutím bol žalobca ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, ktorá skutočnosť je obligátnou súčasťou aktívnej žalobnej legitímácie, pričom nepreukázanie dotyku na subjektívnych právach má za následok buď odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP (ak žaloba bola podaná zjavne neoprávnenou osobou, pričom táto skutočnosť vyplýva zo správnej žaloby a preto nie je potrebné skúmať, či žalobca bol alebo nebol napadnutým rozhodnutím ukrátený na svojich subjektívnych verejných právach) alebo zamietnutie žaloby podľa § 190 SSP, v prípade, ak je skúmanie

dotyku na právach a právom chránených záujmoch žaloby predmetom posudzovania správnym súdom. V danej veci správny súd zastáva názor a to z totožných dôvodov, ktoré majú za následok vylúčenie napadnutého rozhodnutia zo súdneho prieskumu podľa § 7 písm. g) SSP, že žalobca nebol napadnutým rozhodnutím dotknutý na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, pretože nepreukázal, že by z dôvodu vydania napadnutého rozhodnutia nemohol vykonávať svoje zamestnanie alebo, že by ho mohol vykonávať len v obmedzenom rozsahu, teda v danom prípade mu nesvedčí aktívna žalobná legitimácia na podanie žaloby.

9. Z dôvodu, že správny súd prioritne skúmal prípustnosť súdneho prieskumu a až následne vyhodnotil, či bol žalobca spôsobilým predmetom správneho súdneho konania dotknutý na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, správny súd žalobu ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol.

10. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 171 ods. 1 SSP a napriek tomu, že bola žaloba odmietnutá, žalovanému priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, pretože žalobca procesne zavinil odmietnutie žaloby, keď ňou napadol rozhodnutie, ktoré je vylúčené zo súdneho prieskumu.

2.

11. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a j) SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Poukazuje na nesprávnosť výkladu krajského súdu ktorý spočíva v tom, že podľa § 248 písm. c) OSP na prípustnosť súdneho preskúmania rozhodnutia postačuje, ak samotné napadnuté rozhodnutie predstavuje prekážku výkonu povolania alebo zamestnania. Je úplne irelevantné, či napadnuté rozhodnutie aj v skutočnosti spôsobí prekážku výkonu povolania alebo zamestnania u žalobcu. Pre záver o prípustnosti žaloby je podstatné, či rozhodnutie samo osebe znamená prekážkou výkonu povolania alebo zamestnania. Nie je podstatné, či je prekážkou u žalobcu pri výkone doterajšej činnosti. Navyše, aj v prípade, ak by bol názor súdu na skúmanie prípustnosti žaloby podľa ustanovenia § 7 písm. g) SSP správny, je nesporné, že u doterajšieho zamestnávateľa žalobca vykonával činnosť (prácu) na základe predmetných osobitných oprávnení a po ich zrušení napadnutým rozhodnutím mu vznikla právna prekážka a túto činnosť už ďalej nemohol vykonávať u doterajšieho zamestnávateľa, ale musel vykonávať inú činnosť. Tým, že súd odmietol žalobu, prišlo aj k tomu, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Ďalej je názoru, že výklad ustanovenia § 7 písm. c) SSP krajským súdom nie je správny aj z ďalšieho hľadiska. Toto ustanovenie totiž treba vykladať „reštriktívne v tom smere, že aj rozhodnutie alebo opatrenie týkajúce sa odbornej spôsobilosti musí byť vydané v rámci zákonného procesu. Inak povedané, aj v takýchto prípadoch môže správny súd preskúmať zákonnosť daného rozhodnutia alebo opatrenia z hľadiska dodržania procesnoprávných noriem. V podanej žalobe žalobca namietal nezákonnosť vydania napadnutého rozhodnutia z hľadiska nedodržania procesnoprávných noriem, ako bola napríklad otázka - nedostatku právomoci, neprípustnosti obnovy konania, námietky zaujatosti, porušenia procesných práv žalobcu v správnom konaní, vydania rozhodnutí na základe vyfaulovaných a nepreukázaných skutočností. V zmysle vyššie uvedeného výkladu sa mal tak krajský súd najprv zaoberať týmito otázkami procesnoprávných noriem a až v prípade, ak by zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s nimi mohol odmietnuť žalobu ako neprípustnú. Tým, že sa krajský súd žiadnou z týchto otázok nezaoberal, a iba odmietol žalobu, došlo k tomu, že krajský súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces a k stavu denegatio iustitiae.

14. Ďalej uviedol, že obe osobitné oprávnenia (č. 03/10/2012 aj č. 01/03.2012) boli vydané dňa 09.03.2012 s platnosťou 5 rokov do 08.03.2017 (je to v nich vyslovene uvedené nad pečiatkou a podpisom V. D. I. - konateľa výrobcu). Žaloba bola podaná 05.03.2015, t.j. Viac ako 2 roky pred

skončením ich platnosti. Záver súdu, že platnosť osobitných oprávnení skončila 08.03.2015 je preto prekvapivý (túto skutkovú okolnosť neuviedol na pojednávaní a ani sa ňou nezaoberal) a nesprávny, nevychádza zo spisovej dokumentácie (na rozhodnutiach je uvedený jednoznačne dátum 08.03.2017) a súd neuvádza, na základe čoho dospel k tomuto záveru. Súd tu rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Navyše, tým, že vydal prekvapivé rozhodnutie, svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Je síce pravda, že na základe novely účinnej (5 77b ods. 6 Zákona č. 314/2001 Z.z.) od 01.09.2015 skončila platnosť týchto osobitných oprávnení dňa 31.12.2016, no v čase podania žaloby táto novela nebola schválená a ani účinná a žalobca nemohol o nej vedieť. Preto je zrejmé, že žalobca podal žalobu oprávnene.

15. Ďalej je názoru, že prípustnosť žaloby treba posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, nie podľa SSP, keďže žaloba bola podaná 05.03.2015, t.j. v čase keď SSP nebol ani schválený v NR SR, tobôž nie platný a ani účinný. Prípustnosť žaloby treba preto v zmysle ustanovenia 491 ods. 2 SSP posudzovať podľa právneho predpisu platného v čase jej podania, t.j. podľa Občianskeho súdneho poriadku a nie podľa SSP, ako to urobil krajský súd.

16. Záverom uviedol, že na to, aby mal žalobca aktívnu legitímáciu stačí, aby tvrdil, že bol rozhodnutím ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Žalobca nemusí teda preukazovať následky, ktoré vznikli z ukrátenia na právach (nemusí prísť ku konkrétnym následkom ukrátenia na právach), pre aktívnu legitímáciu postačuje, že bol žalobca ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Krajský súd totiž nerozlišuje „ukrátenie na právach“ a „následky ukrátenia na právach“. Ani podľa ustanovenia § 247 ods. 1 OSP sa nevyžadovalo, aby žalobca tvrdil a preukazoval následky ukrátenia na svojich právach. Podľa tohto ustanovenia totiž platilo, že aktívnu legitímáciu má „fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Tvrdenie, že žalobca musí preukázať, že mu vznikli nejaké negatívne následky z ukrátenia na svojich právach v pracovnoprávnej rovine (že nemaže vôbec vykonávať prácu alebo len v obmedzenom rozsahu) je neprípustné dotváranie právnej úpravy zo strany súdu. Je pritom zrejmé, že akonáhle boli žalobcovi rozhodnutím žalovaného zrušené osobitné oprávnenia, nemohol vykonávať činnosť, na ktorú tieto osobitné oprávnenia boli vydané. Taktiež nemohol začať vykonávať túto činnosť ako podnikateľ a ani ako konateľ a spoločník v spoločnosti s ručením obmedzeným. Navyše, v prípade, ak bude napadnuté rozhodnutie zrušené, žalobca sa bude môcť domáhať náhrady ujmy, ktorá mu bola nezákonným rozhodnutím žalovaného spôsobená.

3.

17. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby ju kasačný súd ako nedôvodnú zamietol. Je názoru, že krajský súd aplikoval správnu právnu úpravu, poukázal na prechodné ustanovenie SSP a to konkrétne § 491 ods. 1, podľa ktorého, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Správny SSP v ďalších prechodných ustanoveniach nestanovuje, že by sa mal aplikovať v tomto konaní § 248 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, na ktorý žalobca poukazuje. Z toho dôvodu považujeme tento záver žalobcu za irelevantný.

18. Žalobca ďalej v kasačnej sťažnosti rozoberá § 248 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru žalobcu už len zo samotného znenia tohto ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že prípustnosť žaloby sa má skúmať podľa predmetu samotného napadnutého rozhodnutia. Teda má sa skúmať, či rozhodnutie samo osebe predstavuje prekážku výkonu povolania alebo zamestnania, pričom je úplne irelevantné, či napadnuté rozhodnutie aj v skutočnosti spôsobí prekážku výkonu povolania alebo zamestnania. Riešenie otázky, či rozhodnutie o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti je právnou prekážkou výkonu povolania alebo zamestnania je vecou skutkovou a nie právneho posúdenia. Je teda vždy potrebné posudzovať každú vec individuálne, a vo všeobecnosti musí žalobca v konaní uniesť dôkazné bremeno o tom, že mu takéto rozhodnutie o odňatí alebo nepriznaní spôsobilosti, spôsobilo ujmu v podobe prekážky vo výkone jeho povolania alebo zamestnania.

19. Žalobca v kasačnej sťažnosti ďalej namieta nesprávnosť výkladu § 7 písm. g) SSP, ktorý je potrebné vykladať reštriktívne spočívajúc v tom, že krajský súd sa mal v konaní zaoberať zákonnosťou napadnutého rozhodnutia z hľadiska dodržania procesnoprávnych noriem. V tejto súvislosti žalobca poukázal na otázky (nedostatok právomoci, neprípustnosť obnovy konania, námietka zaujatosti, porušenie procesných práv žalobcu v správnom konaní, vydanie rozhodnutá na základe vyfaulovaných a nepreukázaných skutočností), ktorými sa mal krajský súd zaoberať.

Tento záver žalobcu považuje žalovaný za nesprávny. SSP v § 7 negatívnym spôsobom vymedzuje právomoc správnych súdov. Inak povedané, vymedzuje v tomto ustanovení to, čo správne sudy nepreskúmajú, pretože nemajú na to právomoc. Teda správne sudy nemajú právo nielen vec rozhodovať, ale ani prejedávať. Vzhľadom na skutočnosť, že krajský súd správne ustálil, že napadnuté rozhodnutia sú vylúčené zo súdneho prieskumu, nemohol sa ďalej zaoberať ani ostatnými otázkami spojenými s konaním, ktoré prechádzalo vydaním napadnutých rozhodnutí (dodržanie procesnoprávnych noriem resp. otázky, ktoré v tejto súvislosti spomenul žalobca v kasačnej sťažnosti). Prieskum v tejto veci je vylúčený priamo zo zákona tým, že zákonodarca neudelil správny súdom právomoc o nich rozhodovať ale ani ich prejednať. Nemožno takýmto neprípustným výkladom, aký robí žalobca rozširovať právomoc správnych súdov v správnom súdnictve.

20. Žalobca ďalej v kasačnej sťažnosti uvádza, že ak podľa krajského súdu bolo pre jeho rozhodnutie rozhodujúce skutkové tvrdenie, či napadnuté rozhodnutie predstavuje prekážku výkonu zamestnania žalobcu u jeho zamestnávateľa, mal potom krajský súd túto skutočnosť v súlade s §118 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a neskôr § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku uviesť na pojednávaní a mal tiež uviesť, že ide o významné skutkové tvrdenie, ktoré nemá za preukázané. Tým, že krajský súd o takejto skutočnosti mlčal došlo pre žalobcu k vydaniu prekvapivého rozhodnutia, čím malo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Tvrdenia žalobcu o prekvapivosti napádaného uznesenia krajského súdu žalovaný považuje za nepravdivé. Poukazuje na tvrdenia žalobcu uvedené v jeho žalobe zo dňa 27.02.2015. V nej uviedol, že mu výkonom napadnutého rozhodnutia hrozí

závažná ujma v podobe straty zamestnania u terajšieho zamestnávateľa (spoločnosti POBEST) a že stratou osobitného oprávnenia nebude spĺňať predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce, čo je výpovedný dôvod podľa Zákonníka práce. Navzdory týmto tvrdeniam žalobca nepriložil k žalobe a ani následne nedoložil žiadny dôkaz, ktoré by tieto tvrdenia podporovali (pracovnú zmluvu, čestné prehlásenie zamestnávateľa) a to aj napriek tomu, že žalovaný namietol nepreukázanie týchto tvrdení žalobcu, už vo vyjadrení k žalobe zo dňa 30.06.2015. Nemožno zamieňať prekvapenosť rozhodnutia s neunesením dôkazného bremena, ktoré spočívalo na žalobcovi. Žalobca zastúpený advokátom mal dosť času počas konania, aby preukázal tieto svoje tvrdenia. Okrem toho poukazujeme na to, že na pojednávaní dňa 16.07.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca stále pracuje pre toho istého zamestnávateľa (spoločnosť POBEST), čím je preukázané, že žiadna ujma nenastala u žalobcu a napadnuté rozhodnutia nepredstavujú prekážku výkonu jeho doterajšieho zamestnania.

21. Žalobca v kasačnej sťažnosti poukázal na to, že záver krajského súdu o tom, že platnosť osobitných oprávnení skončila dňa 08.03.2015 je nesprávny prekvapivý, pretože z nich má vyplývať, že sú platné do 08.03.2017. Žalovaný poukázal na to, že z osobitných oprávnení vôbec nevyplýva, že boli vydané na dobu do 08.03.2017 tak, ako to uvádza žalobca, ale je na nich uvedený dátum ako ustálil krajský súd.

22. Pokiaľ ide o náhradu trov konania podľa Občianskeho súdneho poriadku v prípade úspechu žalovaného, tak je žalovaný názoru, mal nárok na náhradu trov konania. Poukázal na § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podľa ktorého pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Piata časť, druhá hlava Občianskeho súdneho poriadku neupravovala náhradu trov konania pre prípad úspechu žalovaného, ale ani toto priamo nevyučovala. Z toho vyplýva, že keďže táto časť Občianskeho súdneho poriadku priamo neupravovala, malo sa primerane postupovať podľa tretej časti Občianskeho súdneho poriadku ktorá v § 137 až 151a upravovala trovy konania a ich náhradu aj pre prípad úspechu žalovaného.

Rovnako je nesprávny záver žalobcu o tom, že krajský súd mal posudzovať náhradu trova konania podľa Občianskeho súdneho poriadku. Keďže táto úprava ale aj úprava podľa SSP umožňuje priznať žalovanému náhradu trov konania v prípade úspechu. Krajský súd teda priznal správne žalovanému plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

23. Žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aloy priznal žalovanému náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu voči žalobcovi.

4.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1, 2 SSP) a dospel k záveru, že podaná kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

25. Podľa § 1 ods. 2 správneho poriadku, správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

26. Podľa § 7 ods. g) SSP, správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania.

27. Podľa § 98 ods. 1 písm. e), g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou, je neprípustná.

28. Podľa § 178 ods. 1 SSP (§ 247 ods. 1 O.s.p.), žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy

alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

29. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

30. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

31. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

32. Podľa § 11 ods. 9 z.č. 314/2001 Z.z. o ochrane pred požiarmi, projektovať, inštalovať a opravovať zariadenia elektrickej požiarnej signalizácie, zariadenia na hasenie iskier v pneumatických dopravníkoch, zariadenia na odvod tepla a sploďín, stabilné a polostabilné hasiace zariadenia a vykonávať ich kontrolu môžu len fyzické osoby, ktoré absolvovali odbornú prípravu v rozsahu a obsahu ustanovenom výrobcom, podrobili sa overeniu vedomosti a majú vydané osobitné oprávnenie o odbornej spôsobilosti. Overenie odborne spôsobilosti vykonáva a osobitné oprávnenie vydáva výrobca, ak má sídlo v niektorom z členských štátov Európskej únie, alebo jeho splnomocnený zástupca v uvedených krajinách na obdobie piatich rokov. Výrobca, ktorý nemá sídlo na území členských štátov Európskej únie, určí na území Slovenskej republiky na vykonanie uvedených činností svojho splnomocneného zástupcu.

33. Podľa § 11 ods. 10 z.č. 314/2001 Z.z. o ochrane pred požiarmi, ak výrobca hasiacich prístrojov, elektrickej požiarnej signalizácie, zariadení na hasenie iskier v pneumatických dopravníkoch, zariadení na odvod tepla a sploďín horenia, stabilných a polostabilných hasiacich zariadení zanikol alebo prestal pôsobiť v tejto oblasti, môže vykonávať odbornú prípravu a vydávať osobitné oprávnenie len právnická osoba alebo fyzická osoba- podnikateľ určená ministerstvom, podmienkou vydania oprávnenia je vykonávanie odbornej činnosti v predchádzajúcom období počas najmenej troch rokov.

34. Podľa § 11 ods. 11 z.č. 314/2001 Z.z. o ochrane pred požiarmi, overeniu odbornej spôsobilosti sa môže podrobiť len fyzická osoba, ktorá absolvovala odbornú prípravu vo vymedzenom rozsahu, a to najneskôr do šiestich mesiacov od skončenia odbornej prípravy.

Podľa § 35 ods. 1 vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 121/2002 Z.z. o požiarnej prevencii, odborná spôsobilosť sa overuje skúškami a preukazuje sa osvedčením o odbornej spôsobilosti alebo osobitným oprávnením.

35. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu má kasačný súd preukázané, že rozhodnutím č. 16/2014 (01/03/2012), č. 17/2014 (03/10/2012), zo dňa 23.1.2015 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie spoločnosti PYRONOVA s.r.o., so sídlom Strelecká č.1, Šamorín, ktorým konateľ tejto spoločnosti zrušil oprávnenie č.01/03/2012 zo dňa 9.3.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.3.2012, vydané V. V. R. a osobitné oprávnenie č.03/10/2012 zo dňa 9.3.2012, vydané V. V. R. a zároveň vyslovil, že V. V. R. nespĺňa predpoklady odbornej spôsobilosti podľa § 11 zákona o ochrane pred požiarmi a § 35 vyhlášky na výkon činnosti kontroly stabilných a polostabilných hasiacich zariadení, ani na výkon činnosti inštalácie a opravy plynových, stabilných hasiacich zariadení výrobcu PYRONOVA s.r.o., so sídlom Strelecká 1, Šamorín.

36. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu, ako aj z napadnutých rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že spoločnosť PYRONOVA s.r.o. v rámci interného auditu zistila, že žalobcovi boli udelené osobitné oprávnenia bez splnenia podmienok vyžadovaných v zák. č. 314/2001 Z.z. a teda, že žalobca neabsolvoval odbornú prípravu v rozsahu a obsahu stanovenom spoločnosťou PYRONOVA s.r.o. v zmysle príkazu generálneho riaditeľa tejto spoločnosti o odbornej príprave č. 02/2011 zo dňa 28.10.2011. Rozsah základnej odbornej prípravy na inštalovanie a opravu stabilných hasiacich zariadení bol určený na 160 hodín a rozsah základnej odbornej prípravy na vykonávanie kontrol stabilných hasiacich zariadení bolo určených na 160 hodín. Absolvovanie takejto predpísanej odbornej prípravy žalobcom však zo spisovej dokumentácie

spoločnosti PYRONOVA s.r.o. nevyplynulo, pretože o tejto skutočnosti chýba akýkoľvek záznam. Žalobca sa nepodrobil overeniu odbornej spôsobilosti pred vydaním osobitných oprávnení, pretože sa o tejto skutočnosti nenachádza v spisovej dokumentácii žiadny záznam. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi boli vydané osobitné oprávnenia bez toho, aby z jeho strany došlo k splneniu podmienok uvedených v § 11 ods. 9 a ods. 11 zák. č. 314/2001 Z.z.. Žalovaný má za to, že došlo k naplneniu zákonného dôvodu na nariadenie obnovy konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. e) Správneho poriadku, ktoré spočíva v tom, že pôvodné dôkazy, t.j. podklady, ktoré viedli k vydaniu osobitných oprávnení žalobcovi sa ukázali ako nepravdivé, pretože interným auditom spoločnosti PYRONOVA s.r.o. bola preukázaná neexistencia záznamu o absolvovaní odbornej prípravy v rozsahu stanovenom výrobcom a neexistencia záznamu o absolvovaní overenia odbornej spôsobilosti. Podľa tvrdení žalovaného pri vydávaní osobitných oprávnení žalobcovi sa vychádzalo zo záznamu (e-mailu) poverenej osoby (žalobcu) o tom, že žalobca absolvoval odbornú prípravu a overenie odbornej spôsobilosti, čo sa však pri internom audite nepreukázalo, teda pôvodná existencia splnenia podmienok bola neskorším interným auditom vyvrátená, rovnako ako pravdivosť záznamu (e-mailu). Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa existencie všeobecného záujmu na preskúmaní rozhodnutia, Správny poriadok neobsahuje legálnu definíciu pojmu všeobecný záujem, avšak ide o záujem, ktorý sa týka verejnosti, resp. väčšiny a ktorý teda presahuje záujmy jednotlivca. Zákon č. 314/2001 Z.z. už vo svojom úvodnom ustanovení si stanovuje za cieľ ochranu života a zdravia fyzických osôb, majetku a životného prostredia pred požiarimi a to úpravou podmienok výkonu činnosti v zmysle tohto zákona, a preto je nepochybne vo verejnom záujme zabezpečenie výkonu činnosti spadajúci pod úpravu zák. č. 314/2001 Z.z. (projektovanie, inštalácie, opravy stabilných a polostabilných hasiacich zariadení a vykonávanie ich kontroly) osobami na to oprávnenými, keďže účelom tohto zákona je ochrana života, zdravia fyzických osôb, majetku a životného prostredia pred požiarimi. Následne po povolení obnovy konania vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie, ktorému predchádzalo rozhodnutie prvého stupňa.

37. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/46/2015-194 zo dňa 16.07.2018, ktorým krajský súd odmietol správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP ako neprípustnú.

38. V prejednávanej veci bolo úlohou krajského súdu postupom podľa Správneho súdneho poriadku opätovne (po zrušení predchádzajúceho rozsudku č.k. 14S/46/2015-76 zo dňa 23. júna 2016 rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžk/1/2017 zo dňa 01. marca 2018 pre nedostatočné odôvodnenie) preskúmať na základe žaloby zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 16/2014 (01/03/2012) a č. 17/2014 (03/IO/2012) zo dňa 23.01.2015, ktorými žalovaný 1/ zamietol odvolanie odvolateľa V. V. R. a potvrdil prvostupňové rozhodnutie spoločnosti PYRONOVA s.r.o., o zrušení osobitných oprávnení č.01/03/2012 a č.03/IO/2012, vydaných V. V. R. dňa 09.03.2012 a o rozhodnutí, že V. V. R. nespĺňa predpoklady odbornej spôsobilosti podľa § 11 zákona o ochrane pred požiarimi a § 35 vyhlášky na výkon činnosti kontroly stabilných a polostabilných hasiacich zariadení, ani na výkon činnosti inštalácie a opravy plynových, stabilných hasiacich zariadení, výrobcu PYRONOVA s.r.o., 2/ zamietol návrh odvolateľa V. V. R. na prerušenie konania, 3/ nevyhlásil konateľa spoločnosti I.. C. C. z prejednávania a rozhodovania vo veci.

39. Krajský súd bol pri opätovnom preskúmaní napadnutých rozhodnutí viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vysporiadal sa s námietkou týkajúcej sa vylúčenia zo súdneho prieskumu napadnutých rozhodnutí. Kľúčovou otázkou bolo právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu žalobou napadnutých rozhodnutí žalovaného v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami orgánu verejnej správy, ktoré krajský súd považoval za nepreskúmateľné v správnom súdnictve. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom kasačný súd sa s jeho dôvodmi plne stotožnil.

40. Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly v zmysle článku 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Podstatným znakom pre určenie, či rozhodnutie správneho orgánu podlieha súdnemu prieskumu, sú jeho dôsledky prejavujúce sa v právnej sfére ako ukrátenie na

právach. S poukazom na ust. § 7 písm. g) SSP z právomoci správneho súdu je vyňatý aj prieskum rozhodnutí a opatrení orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej alebo právnickej osobe, pokiaľ táto odborná spôsobilosť neznamená právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania.

41. Kasačný súd preto v zmysle § 7 písm. g) SSP prioritne posudzoval, či v dôsledku zrušenia osobitného oprávnenia č. 01/03/2012 zo dňa 09.03.2012 o odbornej spôsobilosti žalobcu na výkon činnosti kontroly stabilných a polostabilných plynových hasiacich zariadení výrobcu: PYRONOVA s.r.o. a osobitného oprávnenia č. 03/IO/2012 zo dňa 09.03.2012 o odbornej spôsobilosti žalobcu na výkon činnosti inštalácie a opravy plynových stabilných hasiacich zariadení výrobcu: PYRONOVA s.r.o. v rámci obnovy konania vznikla právna prekážka výkonu povolania alebo zamestnania. Uvedenú právnu otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom kasačný súd sa s jeho dôvodmi plne stotožnil. Z obsahu osobitných oprávnení o odbornej spôsobilosti žalobcu na výkon vyššie uvedených činností jednoznačne vyplýva, že osobitné oprávnenia sa vzťahovali výlučne na výrobcu hasiacich zariadení výrobcu PYRONOVA s.r.o. Nakoľko žalobca je preukázateľne zamestnaný v spoločnosti POBEST, s.r.o., pričom absolvoval školenia u všetkých relevantných výrobcov komponentov stabilných hasiacich zariadení (Tyco, Mintmax, Viclautlic), zrušenie osobitných oprávnení vzťahujúcich sa výlučne k hasiacim prístrojom výrobcu: PYRONOVA s.r.o. neznamená u žalobcu právnu prekážku výkonu zamestnania v spoločnosti POBEST, s.r.o., pretože tieto nie sú podmienkou výkonu zamestnania u súčasného zamestnávateľa. Kasačný súd rovnako poukazuje na skutočnosť, že osobitné oprávnenie č. 01/02/2012 zo dňa 09.03.2012 a osobitné oprávnenie č. 03/IO/2012 zo dňa 09.03.2012 mali platnosť do 08.03.2015, čo jednoznačne vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu spoločnosti PYRONOVA s.r.o. (čl. 4 a 5 spisu, na ktorých sa osobitné oprávnenia nachádzajú).

42. Tvrdenie žalovaného, že obe osobitné oprávnenia boli vydané dňa 09.03.2012 s platnosťou 5 rokov do 08.03.2017 (je to v nich vyslovene uvedené nad pečiatkou a podpisom V. D. I. - konateľa výrobcu), považuje kasačný súd za irelevantné, nakoľko uvedené z osobitných oprávnení vôbec nevyplýva. Nad pečiatkou výrobcu PYRONOVA s.r.o. je uvedené „Osobitné oprávnenie platí do: 08.03.2015“, pričom oprávnenie je podpísané I. C. C., konateľom a generálnym riaditeľom. Na základe uvedeného kasačný súd nesúhlasí s názorom žalovaného, že záver krajského súdu je prekvapivý, nesprávny a nevychádza zo spisovej dokumentácie.

43. V otázke posúdenia aktívnej legitimácie žalobcu, spočívajúcej v ukrátení žalobcu na svojich právach alebo právom chránených záujmoch napadnutými rozhodnutiami sa kasačný súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že správny súd prioritne skúma prípustnosť súdneho prieskumu a až následne vyhodnocuje, či bol žalobca spôsobilým predmetom správneho súdneho konania dotknutý na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Na základe vyššie uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutia žalovaného nespadá do právomoci súdov, resp. nie sú preskúmateľné súdom v správnom súdnictve.

44. Žalobca v kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko sa nezaoberal otázkami procesnoprávnymi noriem (otázka nedostatku právomoci, neprípustnosti obnovy konania, námietky zaujatosti, porušenia procesných práv žalobcu v správnom konaní, vydania rozhodnutí na základe vyfabulovaných a nepreukázaných skutočností) a až v prípade zistenia, že napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s nimi mohol odmietnuť žalobu ako neprípustnú. Kasačný súd k uvedenej námietke uvádza, že vzhľadom na vecne správne rozhodnutie krajského súdu o odmietnutí žaloby z dôvodu neprípustnosti, nakoľko napadnuté rozhodnutia sú zo zákona vylúčené zo súdneho prieskumu, správny súd nepreskúmava otázky spojené s konaním, ktoré prechádzalo vydaním napadnutých rozhodnutí.

45. Kasačný súd záverom dodáva, že krajský súd pri rozhodovaní aplikoval právnu úpravu v súlade s ust. § 491 ods. 1, podľa ktorého, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

46. Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 461 SSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti.

47. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov tohto konania, keďže žalobca (sťažovateľ) nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania nárok na náhradu trov konania v danom prípade zo zákona nevyplýva.

48. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

**Poučenie:**

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.